

Pregledni znanstveni članek
UDK 340.134:070.481:004

Predlog Zakona o objavljanju v uradnem listu: poskus uzakonitve sidrišč normativne dejavnosti v digitalnem svetu

ANAMARIJA PATRICIJA MASTEN
*univerzitetna diplomirana pravnica,
doktorica znanosti s področja družbenih
ved – politologije, vodja sektorja za
evropske zadeve in informatizacijo
zakonodajnih postopkov v Službi Vlade
Republike Slovenije za zakonodajo*

Povzetek

Nomotehnični izzivi svoje prave razsežnosti pokažejo šele, ko se pripravljavci predpisov lotijo prelivanja zelene vsebine v obliko pravnih pravil. To opravilo nedvomno zahteva, da so vanj vključeni pravno-teoretični razmisleki, v okviru katerih je morda že bila obravnavana konkretna situacija, v kateri se je znašel pripravljavec predpisa, ali pa celo ponujena primerna (nomotehnična) rešitev. Toda kadar slednje (še) ni, hkrati pa tudi ne vsaj kakšnega realnega (v predpisu udejanjenega) primera poskusa premostitve določene pravne ali nomotehnične dileme, na katerega bi se bilo mogoče nasloniti, se pripravljavec predpisa znajde v še toliko bolj zapletenem položaju, saj njegov izziv poleg praktično-konkretnih vidikov dobi še teoretično-abstraktno razsežnost. Pripravljavec predpisa je pri pripravi Predloga zakona o objavljanju v Uradnem listu Republike Slovenije naletel na številna pravna in nomotehnična vprašanja. Gre namreč za zakonsko materijo, ki po eni strani konkretizira ustavni institut objavljanja predpisov v uradnem listu in mora zato upoštevati ustavnopravna načela in ustavnosodno prakso, po drugi strani pa poskuša slediti in pustiti prosto pot družbenemu razvoju, prežetemu z digitalnimi okolji in orodji, ki imajo vedno bolj pomembno vlogo tudi v pravu.

Ključne besede: objavljanje predpisov, uradni list, normativna dejavnost, digitalizacija, nomotehnika

Draft Act on Publication in the Official Gazette: An Attempt to Codify the Anchors of Normative Activity in the Digital Era

Abstract

The challenges related to legislative drafting become apparent when drafters start incorporating the desired content into the form of legal rules. That task undoubtedly requires the inclusion of legal and theoretical considerations, in the context of which the specific situation under the drafter's consideration might already have been addressed or an appropriate (legislative drafting) approach might even have been advised. However, when the latter does not (yet) exist, and where there is no real example in the existing legislation to rely on, the drafter finds themselves in an even more complicated situation when trying to resolve a certain dilemma, as the challenge broadens from the practical aspects of the case to theoretical-abstract dimensions. During the preparation of the Draft Act on Publication in the Official Gazette of the Republic of Slovenia (draft Act), the drafters encountered several legal and drafting-related issues. The draft Act entails content that, on the one hand, constitutes the concretisation of the constitutional provision concerning the publication of laws and regulations in the Official Gazette and must therefore take into account constitutional principles and jurisprudence, but on the other hand, it also tries to reflect and enable the evolution of social realities driven by digital environments, which play an increasingly important role in the legal domain as well.

Keywords: publication of laws and regulations, official gazette, normative activity, digitalisation, legal drafting.

1. Uvod

Namen tega prispevka¹ je izpostaviti pomembnejša pravna in nomotehnična vprašanja, s katerimi se je ukvarjal pripravljavec predpisa² pri pripravi Predloga zakona o objavljanju v Uradnem listu Republike Slovenije³ (v nadaljnjem besedilu: predlog ZOUL). Nekateri, zlasti postopkovni izzivi, so zagotovo skupni več zakonodajnim predlogom in se bodo pripravljavci drugih predlogov zakonov z njimi poistovetili, toda prav to naj bo spodbuda in spoznanje, da v normodajnem procesu nikoli nismo (in ne smemo biti) zares sami in brez možnosti tehtanja, kako najbolj optimalno ravnati v dani situaciji. Predstavljeni so tudi ključni vsebinski

¹ Ta prispevek se navezuje na avtoričino predavanje z istim naslovom, ki je bilo predstavljeno na XXIII. Nomotehničnih dnevih (12. maj 2025, Univerza v Ljubljani, Pravna fakulteta).

² Izraz »pripravljavec predpisa« je v tem prispevku uporabljen na splošno in se ne nanaša na konkretne osebe, ki so sodelovale pri pripravi besedila predloga zakona.

³ EVA: 2025-1517-0001, EPA: 2109-IX.

preudarki, ki izhajajo iz dejstva, da predlog ZOUL zaobjema materijo, izhajajočo iz 154. člena Ustave,⁴ ki ji že zaradi njene ustavne determiniranosti pritiče, da k njenemu urejanju pristopimo s kar največ preudarnosti, doslednosti in skrbnosti. Vendar pa povsem novi okviru družbene stvarnosti, pri katerih smo priča resnim in vztrajnim poskusom postavljanja sistemov umetne inteligence ob bok ljudem, od nas zahtevajo korenita prilagajanja tudi na področju prava, ki bi morala biti osredinjena na ohranjanje zdravega ravnotežja med tehnološkimi (z)možnostmi in bistvom človeka oziroma človečnosti.

2. Izhodišča priprave predloga ZOUL

2.1. Postopkovni okvir

Pripravo predloga ZOUL so uokvirjala postopkovna in vsebinska izhodišča. Kot formalni začetek priprave predloga ZOUL šteje sklep vlade,⁵ sprejet ob obravnavi informacije o ukrepih za centralizacijo objavljanja predpisov in drugih aktov ter novem načinu izdajanja in objavljanja uradnega lista. V sklepu vlade je bilo določeno, da Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo (v nadaljnjem besedilu: služba) pripravi predlog zakonske ureditve novega načina izdajanja uradnega lista in ga predloži vladi v obravnavo do konca marca 2025, torej v dobrih dveh mesecih od sprejetja navedenega sklepa. Poleg časovne razsežnosti je bilo treba upoštevati tudi dejstvo, da služba predlogov zakonov in drugih aktov ne pripravlja, tako kot resorno pristojna ministrstva, iz jedrne funkcije uprave v razmerju do vlade⁶ oziroma zaradi izvajanja izvršilnih nalog,⁷ temveč (le) na podlagi sklepa vlade.⁸ Ta naloga je tako v določenih okoliščinah pridodana osnovnim nalogam⁹ vladne službe. Pri izdajanju uradnega lista gre za prav tako (posebno) okoliščino, saj ima služba kot izdajatelj uradnega lista od leta 1996 pri tej dejavnosti ključno vlogo. Položaj službe se je torej v razmerju do preostalih sodelujočih subjektov v normodajnem procesu v bistvenem spremenil. Služba ni postala samo *dominus litis*

⁴ Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121, 140, 143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90, 97, 99, 75/16 – UZ70a, 92/21 – UZ62a in 98/25 – UZ74a.

⁵ Sklep Vlade Republike Slovenije št. 00700-15/2024/8 z dne 16. januarja 2025.

⁶ 8. člen Zakona o državni upravi (ZDU-1, Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo, 89/07 – odl. US, 126/07 – ZUP-E, 48/09, 8/10 – ZUP-G, 8/12 – ZVRS-F, 21/12, 47/13, 12/14, 90/14, 51/16, 36/21, 82/21, 189/21, 153/22 in 18/23).

⁷ 9. člen ZDU-1.

⁸ Druga alineja 2. člena Odloka o organizaciji in delovnem področju Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo (Uradni list RS, št. 139/06 in 95/11; v nadaljnjem besedilu: Odlok).

⁹ 25. člen Zakona o Vladi Republike Slovenije (ZVRS, Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17, 163/22 in 57/25 – ZF).

postopka, v okviru katerega je treba opraviti usklajevanja¹⁰ z javnostjo, ministrstvi in vladnimi službami ter drugimi organi, kakor izhaja iz usmeritev Resolucije o normativni dejavnosti (ReNDej)¹¹ in drugih aktov,¹² ampak je postala tudi lastni mnenjedajalec o skladnosti predloga ZOUL z ustavo in pravnim sistemom, pravom Evropske unije in nomotehničnimi pravili, o čemer pri pripravi predlogov predpisov sicer svetuje¹³ ministrstvom z namenom doseganja jasnega, konsistentnega in kakovostnega pravnega reda. Z namenom čim učinkovitejše organiziranosti dela v danih procesnih okvirih je bila na ravni službe ustanovljena (operativna) delovna skupina šestih oseb, iz vsake notranjeorganizacijske enote službe po ena. V razpravo o posameznih temah so se vključevali tudi drugi nepogrešljivi sogovorniki – izkušeni poznavalci področij, na katera so spadale obravnavane teme.

2.2. Vizija

Med vsebinskimi izhodišči priprave predloga ZOUL je prevladovalo vprašanje, kaj je sploh treba urediti, kaj je cilj normativnega urejanja. Od leta 1996, ko je bil sprejet veljavni Zakon o Uradnem listu Republike Slovenije (ZUL),¹⁴ se z vidika načina objavljanja predpisov v uradnem listu oziroma načina izdajanja uradnega lista ni spremenilo veliko, z eno samo in zelo pomembno izjemo, to je z uvedbo elektronske izdaje uradnega lista pred točno dvajsetimi leti. Presenetljivo je, da se to vedenje marsikomu še danes izmika. Že ob uvajanju elektronske izdaje uradnega lista leta 2005 se je z vidika dostopnosti besedil predpisov nakazovala potreba po še korenitejših spremembah,¹⁵ kar je razvidno iz zakonodajnega gradiva Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Uradnem listu Republike Slovenije (ZUL-A),¹⁶ v katerem je bila zapisana zelo jasna, pravosmerna in za tiste čase napredna vizija, na pragu

¹⁰ Izvedeni so bili: javno posvetovanje z objavo predloga ZOUL na spletišču eDemokracija s 30-dnevnim rokom za oddajo komentarjev; predhodno medresorsko usklajevanje z vsemi ministrstvi in vladnimi službami; posvetovanje s subjekti, ki jih vsebina neposredno zadeva (med njimi Javno podjetje Uradni list Republike Slovenije d.o.o., Slovenski državni holding, d.d., Združenje mestnih občin Slovenije, Skupnost občin Slovenije, Združenje občin Slovenije, Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije, Urad Republike Slovenije za intelektualno lastnino).

¹¹ Uradni list RS, št. 95/09.

¹² Na primer Poslovnik Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11, 64/12, 10/14, 164/20, 35/21, 51/21 in 114/21).

¹³ Prva alineja 2. člena Odloka.

¹⁴ Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07, 109/09, 38/10 – ZUKN, 60/17 – ZPVPJN-B in 3/22 – ZDeb.

¹⁵ »Končni cilj je nadgradnja elektronske oblike Registra predpisov Slovenije z vzpostavitvijo Pravno-informacijskega sistema Republike Slovenije, ki bi omogočal informacijsko podporo celotnemu zakonodajnemu postopku od začetka priprave predpisa pa do njegove objave v uradnem listu. [...] Sistem bi podatke za polna besedila slovenskih predpisov črpal neposredno iz elektronske izdaje uradnega lista.«

¹⁶ EVA 2004-1517-0001, EPA 0352-IV.

uzakonitve katere smo danes. Nujno je poudariti, da ministrstva in vladne službe v skupnem sodelovanju delujejo v smeri uresničevanja te vizije že več let. Številni projekti, ki so že bili izvedeni ali še tečejo, sledijo tej viziji, pa naj gre za udejanjanje pristopov oblikovalskega razmišljanja (angl. *design thinking*), s katerimi se celoviteje in učinkoviteje analizira aktualno stanje in se iščejo rešitve za njegovo izboljšanje,¹⁷ za pripravo strateških dokumentov¹⁸ ali za samo izgradnjo novih oziroma prenovitev obstoječih informacijskih rešitev,¹⁹ ki poskušajo kar najbolj upoštevati ugotovitve iz predhodno opravljenih analiz. Dvajsetletno obdobje je pomemben kazalnik, da vizija o delovanju osrednje točke dostopa do prava, katere zanesljivost se opira na skrbno načrtovana povezovanja (pravnih) informacij, izhajajočih najprej iz avtentičnih in verodostojnih besedil predpisov, objavljenih v uradnem listu, ni preprosto uresničljiva, še zlasti ne zato, ker je podstat priprave teh informacij v čedalje bolj digitalni družbi precej nestabilna in odvisna od nenehnega prilagajanja različnih informacijskih sistemov in orodij, ki podpirajo normodajno dejavnost, tako trendom na področju informacijske tehnologije kot tudi pričakovanjem njihovih uporabnikov.

2.3. Spremenjene družbene okoliščine in navade uporabnikov

Dejstvo je, da se s tehnološkim napredkom in razmahom digitalnih možnosti uveljavljajo naprednejši načini ne samo za izdajanje uradnega lista, s katerim se zagotavlja publicitetni učinek²⁰ objave predpisa (z izdajo uradnega lista se šteje, da je predpis objavljen in s tem vsakomur znan²¹), temveč tudi za pripravo predpisov in za to, da lahko zainteresirana javnost njihovo nastajanje učinkoviteje in pregledneje spremlja ter se v ta proces aktivno vključuje s svojimi predlogi. Številni mednarodni²² dokumenti poudarjajo pomen participacije zaintere-

¹⁷ Reševanje izziva »Priprava prenovljenega delovnega procesa na področju priprave splošnih aktov nosilcev javnih pooblastil«, izvedenega v okviru projekta Inovativen.si. Več informacij o projektu je na voljo na: <<https://www.gov.si/zbirke/projekti-in-programi/inovativnost-v-javni-upravi-inovativen-si/inovacijska-skupnost/>> (26. 9. 2025).

¹⁸ Na primer Akcijski načrt za izboljšanje postopka načrtovanja, priprave, sprejemanja in vrednotenja učinkov zakonodaje 2019–2022, <<https://www.stopbirokraciji.gov.si/publikacije/strateski-dokumenti>> (28. 9. 2025).

¹⁹ Na primer projekt vzpostavitve enotne digitalne platforme eZakonodaja. Več informacij o projektu je na voljo na: <<https://www.gov.si/zbirke/projekti-in-programi/ezakonodaja/>> (28. 9. 2025).

²⁰ Načelo pravne države (2. člen Ustave) zahteva, da so pravne norme javnosti dostopne na običen način, tako da se lahko naslovniki teh norm zanesljivo seznanijo z njihovo vsebino. Ta element pravne države, ki je podrobneje urejen v 154. členu Ustave in zahteva uradno objavo predpisov v za to predpisanem uradnem glasilu, pomeni, da z objavo začne predpis pravno eksistirati. Šturm, str. 1025.

²¹ Ustavno sodišče je v zadevi U-I-78/00 opredelilo, da je »[t]emeljni namen prvega odstavka 154. člena Ustave [...] zagotoviti pravno varnost državljanov. Tisti, ki se ga predpis tiče, mora imeti možnost, da se z vsebino predpisa vnaprej seznanijo. Pravna varnost predstavlja konkretizacijo ustavnega načela pravne države (2. člen Ustave). Ni pravne varnosti, če se ni mogoče zanesti na predpise, ki so pred začetkom veljavnosti pravilno objavljeni.«

²² Na primer: Open Government: Fostering dialogue with civil society (OECD); Exploring New Frontiers of Citizen Participation in the Policy Cycle (OECD); Citizens as Partners: Guide to Information, Consultation and

sirane javnosti v procesih odločanja in priznavajo, da sta priprava in sprejemanje zakonodaje skozi pregleden in vključujoč proces posameznikov in interesnih skupin ključni element vladavine prava. Razprave o kakovosti normodajnega procesa se praviloma končajo s sprejetjem različnih smernic in priporočil o boljši zakonodaji, redkeje pa s sprejetjem zavezujočih (pravnih) instrumentov, kar je treba pripisati precej razširjenemu prepričanju, da sta ustvarjanje pogojev za pripravo in sprejemanje kakovostne zakonodaje in zlasti spoštovanje načel vključevanja javnosti²³ zgolj vprašanje dobrega upravljanja oziroma politične volje. Vendar pa se mora perspektiva dobrega (političnega) upravljanja ob zaključku normodajnega procesa, katerega rezultat je sprejeti predpis, umakniti ustavnemu načelu pravne varnosti in pravilu, po katerem mora biti v uradnem glasilu objavljeno popolno besedilo predpisa oziroma da morajo vse norme v istem pravnem aktu začeti pravno obstajati istočasno. Pri vprašanju zagotavljanja objave in dostopnosti predpisov je zelo pomembno upoštevati, da so se s pojavom interneta poti in pričakovanja uporabnikov pravnih informacij korenito spremenile. Informacije »na dlani« so imperativ današnjega časa, čeprav najsodobnejše trende njihovega iskanja in zagotavljanja država pravzaprav zelo težko dohaja. Danes večina uporabnikov išče predpise tako, da njihove vsaj približne naslove, kratice ali ključne besede vpišejo v enega od spletnih iskalnikov. To potrjujejo tudi analitični podatki Pravno-informacijskega sistema Republike Slovenije (PISRS), na katerem se 89,33 odstotka sej sproži prek spletnih iskalnikov. Neposrednih iskanj (tj. ko uporabnik v spletni brskalnik neposredno vpiše URL, ki pripada spletišču PISRS), je samo 6,72 odstotka. Še manj je preusmeritev, torej ko uporabnik pride na spletišče PISRS prek povezave na tretji spletni strani.

Vpogled v podatke o tem, kateri so najpogosteje uporabljeni iskalniki, prek katerih uporabniki pridejo na spletišče PISRS, kažejo, da je na prvem mestu Google s 76,14 odstotka, sledi mu Bing s 13,21 odstotka, preostali viri pa se pojavljajo v zanemarljivem deležu. Po drugi strani pa podatki o tem, kam navigirajo uporabniki, ko se enkrat znajdejo na spletišču PISRS, razkrivajo, da se običajna pot iskanja predpisa zaključí kar na tem spletišču. Glavna »destinacija«, na katero uporabniki potujejo s spletišča PISRS, je še vedno spletna stran Javnega podjetja Uradni list Republike Slovenije, d.o.o. (v nadaljnjem besedilu: javno podjetje), natančnejše neuradna objava posameznega predpisa v uradnem listu, kar lahko verjetno pripišemo nekoliko zahtevnejšim uporabnikom, ki najpogosteje prek neposrednih povezav, vključenih v tako imenovani citat predpisa (to so navedbe objav uradnih listov, ki sledijo naslovu predpisa), na spletni strani javnega podjetja vpogledujejo v besedilo novel predpisa ali drugih posegov

---

Public Participation in Policy-Making (OECD); Recommendations on enhancing the participation of associations in public decision-making processes (OSCE); Guidelines on Democratic Lawmaking for Better Laws (OSCE ODIHR); Kodeks dobrih praks participacije civilne družbe v procesih odločanja (Svet Evrope); White Paper on European Governance (Evropska komisija).

²³ Med načeli vključevanja javnosti so načelo pravočasnosti, načelo odprtosti, načelo transparentnosti in sledljivosti, načelo dostopnosti, itd.

vanj. S socialno-psihološkega vidika so taka ravnanja uporabnikov danes razumljiva, saj so procesi modernizacije in digitalizacije močno preoblikovali večino današnjih družb v smer individualistične naravnosti, površinske in brezkompromisnega hitenja. Vendar pa so ta ravnanja z vidika obstoja in razumevanja prava kot sredstva za zagotavljanje pravičnosti, človekovih pravic in svoboščin ter navsezadnje človečnosti precej srhljiva, saj dajejo občutek, da človeku, ki je (zaenkrat še) nesporen ustvarjalec (pozitivnega) prava, ni (več) prav veliko mar, ali se pri uporabi prava nasloni na avtentično in edino verodostojno besedilo predpisa (tj. na elektronsko podpisan uradni list v formatu .pdf), ki ga je skozi demokratične postulate sam ustvaril, ali pa le še na njegovo priljudnejšo podobo (ilustracijo), ki je lahko tudi samodejno generirani, nepreverjeni in posledično napak poln produkt. Povsem pričakovano je, da se k ilustraciji prava (na primer k uporabi neuradnih prečiščenih besedil) zatekamo vsi, saj gre za koristen pripomoček v okolju nenehno naraščajočih in spreminjajočih se (pravnih) informacij, pa vendar bi morali (vsaj prava večši posamezniki) negovati in predajati znanje in veščine o tem, kako in kje preveriti verodostojnost pravnih informacij in kakšna so razlagalna pravila, ki nam pomagajo znati se v njihovi čedalje večji (so)odvisnosti.

2.4. Zagotavljanje spletne dostopnosti

Na verodostojnih besedilih predpisov temelječa predstavitvena raven pravnih informacij je pomembna tudi z vidika zagotavljanja spletne dostopnosti, s katero tukaj ni mišljena dostopnost na spletu v splošnem pomenu te besedne zveze, temveč dostopnost vsebin za osebe z različnimi oviranostmi v skladu z Zakonom o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij (ZDSMA).²⁴ Ta je pri izdajanju uradnega lista, ki vsebuje zavezujoče pravne norme, še kako pomembna. Dvostolpčna zasnova izdaj uradnega lista je v preteklosti, ko je uradni list izhajal še v tiskani obliki, verjetno imela (tudi ekonomične) prednosti, vendar je danes z vidika spletne dostopnosti izrazito problematična, saj bralnikom zaslona, ki jih uporabljajo slepe in slabovidne osebe, otežuje zajem in branje v pravilnem vrstnem redu besedila. Koncept strukture izdaj uradnega lista pa je relevanten tudi za osebe brez kakršnihkoli oviranosti. Študije so namreč pokazale, da vsebine na spletu beremo drugače od vsebin v natisnjeni obliki. Tiskane vsebine beremo po vrsticah od leve proti desni, spletne vsebine pa prebiramo v obliki črke F.²⁵ Pri spletnih vsebinah je pomembna tudi ustrezna kategorizacija vsebin (na primer razčlenitev na naslove in podnaslove), ki uporabnikom pomaga, da hitreje in bolj strukturirano pregledajo vsebine. Še zlasti to koristi tistim, ki uporabljajo podporne tehnologije za krmarjenje po spletnih straneh. Doseganje zahtev skladnosti iz ZDSMA ni ne preprosto ne hitro, saj je

²⁴ Uradni list RS, št. 30/18, 95/21 – ZInfV-A, 189/21 – ZDU-1M in 18/23 – ZDU-1O.

²⁵ Bralec spletno vsebino najprej bere horizontalno po zgornjem delu besedila, nato se z očmi premakne po strani navzdol in počez. Na koncu z očmi vertikalno preleti še vsebino, ki je zapisana na levi strani.

prave rešitve mogoče udejanjiti le, če je že od vsega začetka načrtovana ustrezna arhitektura spletišča, ki ji nato sledi s standardom spletne dostopnosti²⁶ skladna programska izvedba.

Zagotavljanje spletne dostopnosti je še zlasti težavno pri predpisih, ki se sprejemajo na lokalni ravni. Lokalne skupnosti, ki imajo v skladu s 154. členom Ustave na izbiro, ali bodo predpise objavljale v uradnem listu ali v drugih glasilih (bodisi lastnih bodisi tistih, ki jih ponujajo ponudniki na trgu), imajo številne izzive, kako zagotoviti spletno dostopnost svojih predpisov. Izvirna (in edina verodostojna) besedila predpisov in njihovih posegov praviloma niso dosegljiva ali pa vsaj ne na preprost način. Nekatera glasila še danes izhajajo izključno v tiskani obliki, nekatera so delno digitalizirana, nekatere občine štejejo za uradno objavo že objavo na svoji spletni strani, dodatno pa je dostopnost lokalnih predpisov okrnjena tudi zato, ker jih lokalne skupnosti velikokrat objavljajo izmenjaje enkrat v enem, drugič pa v drugem glasilu. Dejstvo je, da predpisi posamezne lokalne skupnosti ne zavezujejo in zanimajo le v njej živečih občanov,²⁷ zaradi česar ni mogoče sprejeti stališča o zadostnosti objave lokalnih predpisov na način, ki je blizu (le) lokalnemu prebivalstvu. Bolj kot element bližine objav, ki je tudi stvar percepcije, tradicije in navad v posamezni lokalni skupnosti, sta pomembna odgovora na vprašanje, ali organi lokalnih skupnosti svoje predpise objavijo učinkovito in skladno z namenom zagotavljanja pravne varnosti državljanov,²⁸ torej tako, da se lahko posamezniki z njihovo vsebino razmeroma preprosto seznanijo. Zaradi zdajšnje ustavno varovane avtonomije²⁹ lokalnih skupnosti pri določanju mesta objavljanja lokalnih predpisov, ki preprečuje, da bi se tako državni kot tudi lokalni predpisi objavljali na istem mestu (v državnem uradnem listu),

²⁶ Za organizacije javnega sektorja je določeno, da na svojih spletiščih in pri svojih spletnih orodjih uporabljajo evropski standard EN 301 549. Ta standard temelji na najnovejši različici smernic za dostopnost spletnih vsebin (WCAG) 2.1, in sicer raven skladnosti AA. Smernice za dostopnost spletnih vsebin je pripravil Konzorcij za svetovni splet (W3C) kot del pobude za spletno dostopnost.

²⁷ »Ustava v svojem prvem odstavku 140. člena določa, da spadajo v pristojnost občine lokalne zadeve, ki jih občina lahko ureja samostojno in ki zadevajo samo prebivalce občine. Takšna ureditev pristojnosti občine je v primerjavi s pojmovanjem lokalne samouprave v Evropi dokaj ozka, saj je delovanje lokalne samouprave težko omejiti zgolj na zadeve, ki zadevajo samo prebivalce občine. Lokalna samouprava se mora namreč nujno ukvarjati tudi z zadevami, ki sicer niso državnega pomena, vendar pa se tičejo tudi drugih ljudi, ki se v različnih vlogah nahajajo na območju občine. Ker ustava ni podrobneje razčlenila lokalnih zadev, ki so v pristojnosti občine, je to storil zakon o lokalni samoupravi, delno pa tudi drugi zakoni.« Kaučič, str. 330 in 331.

²⁸ Odločba Ustavnega sodišča RS U-I-78/00.

²⁹ Glede tega je predlagana sprememba 154. člena Ustave, ki je skladna s 4. členom Evropske listine lokalne samouprave (v nadaljnjem besedilu: listina), ki v svojem tretjem odstavku določa, naj javne naloge po možnosti izvajajo tiste oblasti, ki so državljanom najbližje, in da bi dodelitev naloge drugi oblasti morala biti utemeljena z obsegom in naravo take naloge ter zahtevami za učinkovitost in gospodarnost. V obrazložitvenem dokumentu listine je v zvezi s tretjim odstavkom 4. člena podrobneje pojasnjeno, da ta določba ne pomeni zahteve za sistemsko decentralizacijo, še zlasti naj se prenos nalog na lokalno raven ne izvede, kadar gre za naloge, ki po obsegu in naravi zadevajo oziroma se izvajajo na širšem teritorialnem območju, ali kadar z vidika učinkovitosti in gospodarnosti izvajanje nalog na lokalni ravni ni smotno, saj bi lahko v takem primeru lokalne oblasti dosegle le omejene učinke.

pripravljavec predpisa ni imel maneverskega prostora, da bi na področju izboljšanja spletne dostopnosti normativne rešitve iz predloga ZOUL dosegle tudi raven lokalnih predpisov, kar bi bilo nujno z vidika celovitosti in konsistentnosti pravnega reda.

2.5. Slovenske posebnosti

Pripravljavec predpisa je med pripravo predloga ZOUL proučil različne posebnosti in stranpoti, ki so se z leti postopno nakopičile, zaradi česar je trenutna praksa objavljanja predpisov in izdajanja uradnega lista v primerjavi z drugimi državami v marsičem unikum. Edinstvenost sama po sebi ni težava – težava postane, kadar je rezultat delovanja, ki počasi in subtilno načinja temelje normodajne dejavnosti in privede do nepopravljivih posledic za pravno varnost, verodostojnost in preglednost pravnih pravil, za zaupanje ljudi v državne organe in pravo nasploh. Med take posebnosti spada plačevanje storitve objavljanja predpisov. V času izključno tiskane izdaje uradnega lista in potrebe po njegovi distribuciji po vsej državi je bila ločitev funkcije izdajatelja in funkcije založnika uradnega lista zagotovo potrebna. Založnik je moral besedila pripraviti za tisk, jih natisniti in distribuirati po vsej državi, kar so vse bila pomožna tehnična dela, ki so bila ločena od izdajatelja. V digitalnem okolju take podporne naloge niso več potrebne.

Slovenska posebnost je tudi ta, da se pretežni del uradnega lista izda mimo njegovega izdajatelja: za razglasni del to velja v celoti, pa tudi v uredbnem delu to velja za zakone, predpise lokalnih skupnosti, nekatere splošne akte nosilcev javnih pooblastil in številne akte drugih državnih organov. Razbohotila se je tudi praksa, da se v uradnem listu objavljajo akti, ki niso ne predpisi ne splošni akti oziroma nimajo začetka veljavnosti, za katerega je datum objave v uradnem listu v smislu določbe 154. člena Ustave ključen. Ni sporno, da je uradni list publikacija, pri izdaji katere je treba zaradi zagotavljanja nespremenljivosti ter avtentičnosti in verodostojnosti besedil upoštevati specifične varnostne in postopkovne zahteve. Prav tako ni sporno, da je publikacija v svojih začetkih, torej v dobi njene tiskane izdaje ter dobro utečene in organiziranega razširjanja (dostavljanja) po vseh državnih organih, organih lokalnih skupnosti in splošnih knjižnicah imela pomembno vlogo pri seznanjanju javnosti z odločitvami oblasti, saj državni organi drugih medijev za objavljanje svojih vsebin pravzaprav niso imeli na voljo. V tem duhu je treba razumeti tudi določbo ZUL v svojem osnovnem besedilu iz leta 1996, po kateri se lahko v uradnem listu objavljajo tudi *druge objave*, ki se morajo objaviti po zakonu ali *drugem predpisu*.³⁰ Široko uporabo uradnega lista za take objave je omogočila v prej navedeno določbo vključena besedna zveza »ali drugem predpisu«, saj je paleta objav na tej podlagi zelo pisana in omogoča raznovrstne kombinacije. Uradni list je s tem postopno prerasel v zelo priročno publikacijo tudi za objave, ki tja pravzaprav ne sodijo, kar pa ima v

³⁰ Drugi odstavek 8. člena Zakon o Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 57/96).

dobi informacijskega razcveta, ki je tako na državni kot tudi lokalni ravni privedel do razmaha tarčno zasnovanih spletišč z odbranimi vsebinami, namenjenimi jasno opredeljeni publiki, prav nasprotni učinek. Prvič, ljudje ne iščejo (več) informacij izključno v uradnem listu, zato so predlagatelji njihovih objav primorani iskati alternativna mesta za tako imenovano poobjavo teh informacij na drugih, praviloma spletnih mestih, ki so zaradi svoje poljudnosti, večpredstavnosti in prepoznavnosti bolj obiskana. In drugič, pri določitvi mesta za objavo pripravljavci predpisov ne naredijo (vedno) tehtnega razmisleka, ali sploh gre za vsebino, ki bi jo bilo zares treba objaviti v uradnem listu, oziroma ali ne bi bilo bolj smiselno, da se ta objavi na namenski spletni strani, na kateri jo bodo tisti, ki jim je vsebina dejansko namenjena, tudi iskali. Na osnovi teh spoznanj se je pri pripravi predloga ZOUL izkazalo za bistveno, da se rešitve oblikujejo tudi ob upoštevanju spremenjenih trendov uporabniških poti pri iskanju pravnih informacij.

2.6. Varstvo osebnih podatkov in informacijska varnost

Od uveljavitve trenutno veljavnega ZUL smo bili priča pomembnim premikom na področjih varstva osebnih podatkov in informacijske varnosti. Vprašanjem, povezanim s tema področjema, je bilo treba pri pripravi predloga ZOUL nameniti pozornost že z vidika upoštevanja veljavnega pravnega okvira.³¹ Primer takega vprašanja je, kako (če sploh) naj izdajatelj uradnega lista ravna v primeru, ko se v sprejetem oziroma že izdanem aktu, ki ga je izdajatelj akta odredil v objavo, pojavijo osebni podatki, ki v akt ne bi smeli biti vključeni (na primer ker v materialnem zakonu, na podlagi katerega je bil tak akt izdan, ni pravne podlage za navedbo oziroma razkritje osebnih podatkov ali pa so bili osebni podatki vanj vključeni v večjem obsegu od predpisanega). Kaj naj stori v primeru, ko sodišče v postopku, ki ga sproži posameznik, ki meni, da so bile kršene njegove pravice, določene s Splošno uredbo o varstvu osebnih podatkov ali z zakoni, ki urejajo obdelavo ali varstvo osebnih podatkov, odloči, da je treba (vse ali samo nekatere) osebne podatke iz že izdanega akta in posledično že izdanega uradnega lista odstraniti? Ta vprašanja trenutno niso urejena, zato se v predlogu ZOUL uvaja novost, ki po zgledu zakonodajnih rešitev na ravni Evropske unije³² poskuša postaviti temelje

³¹ Na področju varstva osebnih podatkov sta ključna Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (Uradni list EU L 119, 4. maj 2016, str. 1) in Zakon o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-2, Uradni list RS, št. 163/22 in 40/25 – ZInfV-1), na področju informacijske varnosti pa Strategija kibernetne varnosti iz leta 2016 in Zakon o informacijski varnosti (ZInfV-1, Uradni list RS, št. 40/25).

³² Četrty odstavek 2. člena Uredbe Sveta (EU) št. 216/2013 z dne 7. marca 2013 o elektronski izdaji Uradnega lista Evropske unije (Uradni list EU L 69, 13. marec 2013, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (EU) 2024/741 z dne 20. februarja 2024 o spremembi Uredbe (EU) št. 216/2013 o elektronski izdaji Uradnega lista Evropske unije (Uradni list EU L, 2024/741, 23. februar 2024).

za učinkovito izvršitev morebitnih tovrstnih sodnih odločitev, in to kljub osnovnemu načelu nespremenljivosti uradnega lista.

Poleg varstva osebnih podatkov je pripravljavec predpisa posebno pozornost namenil vidikom kibernetске in informacijske varnosti – temi, katere uvrstitev na dnevne rede različnih političnih in strokovnih forumov je danes že skoraj samoumevna, vsekakor pa prej pravilo kot izjema. Številni incidenti in grožnje nas opominjajo, da je treba pri uvajanju novih tehnologij in digitalizaciji postopkov svojevrstni napor vložiti v obravnavo infrastrukturnih in tehničnih vidikov. V procesu izdaje uradnega lista je še posebej pomembno, da se tveganja za izpade in druge motnje delovanja podpornih digitalnih orodij zmanjšajo na minimum. Ključno je, da se koraki v tem procesu izvajajo s pomočjo sistemov, gostujočih na državni strežniški infrastrukturi, ki je ustrezno zaščiten in pod nadzorom državnih organov. Zelo pomembno pa je tudi, da so spremembe, ki se izvajajo ali šele načrtujejo na ravni centralne informacijske infrastrukture in utegnejo vplivati na sisteme, s pomočjo katerih se izvaja izdajateljski proces, predvidljive in pravočasno komunicirane med vsemi vpletenimi subjekti.

2.7. Izredne razmere

Z vprašanjem varnosti je tesno povezano izdajanje uradnega lista v izrednih razmerah, med katere štejejo vojno ali izredno stanje, naravne ali druge nesreče ter drugi izredni dogodki. Glede na varnostno nestabilen čas ni naključje, da je bila oktobra 2024 izvedena doslej največja nacionalna vaja kriznega upravljanja in odzivanja v državi – vaja z nazivom Odpornost 2024. Ker je bila vaja namenjena preverjanju odpornosti države in družbe na različna tveganja ter preigravanju raznolikih načinov odzivanja v izrednih razmerah, s poudarkom na neprekinjenem delovanju oblasti in nemoteni preskrbi prebivalstva, ni presenetljivo, da se je v tem okviru razkrila pomanjkljivost, da izdajanje uradnega lista v izrednih okoliščinah ni urejeno, čeprav bi moralo biti. Pripravljavec predpisa je bil tako primoran opraviti idejne simulacije skrajno nepredstavljivih situacij,³³ kaj vse bi se lahko zgodilo in kako bi bilo možno v takih okoliščinah izdati uradni list, najprej na način, kakršen je predviden v mirnih oziroma običajnih razmerah, in nato katere alternativne možnosti bi lahko bile na voljo v izrednih okoliščinah.

V kriznih situacijah je na preizkušnji marsikatera zakonitost, ki je v mirnih razmerah povsem običajna, celo samoumevna (na primer da se izvirnik sprejetega predpisa podpiše, preden se predpis pošlje v objavo). Prav tako ni dvoma, da se smejo normodajalci tudi v izrednih razmerah gibati le v okviru koncepta ustavnosti, ki preprečuje samovoljno izvajanje državne

³³ Od tega, ali bo informacijsko-komunikacijska infrastruktura sploh delovala oziroma pod kakšnimi pogoji, kako se bodo sestajali odločevalci, zlasti vlada in državni zbor, do tega, kako bo potekala komunikacija med ključnimi akterji in z javnostjo, kakšne (rezervne) operativno-tehnična sredstva in naprave bi moral imeti izdajatelj uradnega lista na voljo idr.

oblasti,³⁴ kar ne velja samo za materialni, vsebinski vidik zakonodaje, temveč tudi za postopkovni vidik. Vprašanje pa je, kako te imperative udejanjiti. Čeprav krizne okoliščine praviloma upravičujejo takojšen odziv normodajalca (v večini primerov vlade), je ključno zagotoviti, da je ta odziv sorazmeren³⁵ in skladen³⁶ z razlogi in okoliščinami, ki so zahtevali uvedbo kriznih razmer. Običajno se pri uvajanju usmeritev, protokolov in normativnih rešitev zgledujemo po že uveljavljenih (dobrih) praksah, ki pa jih na področju kriznega (oblastnega) upravljanja ni veliko. In če izhajamo iz predpostavke, da se dobre prakse oblikujejo primarno na podlagi temeljito analiziranih realnih primerov in izkušenj ter kritične refleksije družbenih razmer, potem naj to umanjkanje ne bo razumljeno kot slabost, temveč kot prednost in dokaz, da se bomo »v prelomnih trenutkih sposobni izogniti napakam, ki so bile narejene v stoletju, ki je za nami.«³⁷

3. Zaključek

Umeščanje zgornjih vsebin v zakonsko obliko je bilo precejšen zalogaj ter polno pravnih in nomotehničnih izzivov. Rezultat tega procesa je predlog ZOUL s sedmimi poglavji in 43 členu. Med pripravo predloga ZOUL se je pripravljavec predpisa pogosto znašel na razpotju, saj so si številni vidiki večkrat stali v medsebojnem nasprotju oziroma bi lahko dosledno uresničevanje njihovih namenov privedlo do diametralno nasprotnih učinkov. Ob vsebinskih razmislekih je na pripravljavca predpisa pritiskala še teža klasičnih nomotehničnih postulatov, kot so abstraktnost in splošnost, jasnost in določnost, natančna ubeseditev pravnega pravila in morebitnih izjem idr. Precejšen izziv je bil smiselno strukturirati predlog ZOUL in oblikovati njegov (čim krajši in pomenljivi) naslov. Cilj je namreč bil, da predlog ZOUL poleg jedrne materije – objavljanja predpisov v uradnem listu – uredi še tako imenovana sidrišča v življenjskem ciklu predpisa ali drugega splošnega akta, ki morajo veljati za vse normodajalce enako, torej neodvisno od tega, kdo je izdajatelj akta, za kakšno vrsto akta gre in ali so zanj morda predpisane še kakšne druge postopkovne posebnosti.

Ključno vprašanje seveda ni, ali bo predlog ZOUL prestal pravno-teoretično, nomotehnično ali celo ustavnosodno sito. Bolj kot to je bistveno, da bo po svoji uveljavitvi uspešno služil namenu, s katerim je bil spisan. Po tridesetih letih je zagotovo prišel čas za spremembe na področju izdajanja uradnega lista. Čeprav smo ljudje radi v coni udobja in po naravi stvari

³⁴ Glej »Siracusa principles«.

³⁵ Kurunzi, str. 5.

³⁶ Izredne razmere ne dopuščajo na primer javnega posvetovanja (potrebno je hitro ukrepanje, prebivalstvo nima možnosti sodelovanja, običajne poti in sredstva sodelovanj so pretrgane ipd.), dopuščajo pa, da se normodajalec sestane in odloča po ustaljenih postopkih in da se sprejete odločitve objavijo v uradnem listu.

³⁷ Tovornik, str. 27.

spremembam nismo naklonjeni, zaradi česar (pre)pogosto in raje iščemo razloge, zakaj nečesa ne bi naredili, namesto razlogov, zakaj bi nekaj morali narediti, se zdi, da je pripravljenost na spremembe vendarle dozorela. Ta vzgib pa je pravzaprav prvi pogoj, da zaživi predrugачena zakonska ureditev, ki upošteva potrebo po novi razvojni perspektivi in poskuša postaviti čim stabilnejše ogrodje, da bi se v prihodnje ne samo državno, ampak tudi lokalno pravo³⁸ objavljalo na enem mestu, na standardiziran način in s sredstvi, ki zagotavljajo njegovo avtentičnost, verodostojnost, nespremenljivost, stalno dosegljivost (tudi za osebe z različnimi oviranostmi) ter da bi bilo trajno hranjeno in dosegljivo prihodnjim generacijam. Te značilnosti so imperativ pravne varnosti, zato kljub vztrajnemu upadanju vrednotenja informacij ne bi smele postajati čedalje manj pomembne ali celo utoniti v pozabo.

Literatura

- Akcijski načrt za izboljšanje postopka načrtovanja, priprave, sprejemanja in vrednotenja učinkov zakonodaje 2019–2022, <<https://www.stopbirokraciji.gov.si/publikacije/strateski-dokumenti>> (28. 9. 2025).
- Citizens as Partners: OECD Handbook on Information, Consultation and Public Participation in Policy-Making, OECD Publishing, Paris, 2001. <<https://internationalbudget.org/wp-content/uploads/Citizens-as-Partners-OECD-Handbook.pdf>> (30. 11. 2025).
- Evropska listina lokalne samouprave, ratificirana z Zakonom o ratifikaciji Evropske listine lokalne samouprave (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/96).
- European Governance – A White Paper. COM(2001) 428 final (2001/C 287/01), <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52001DC0428>> (30. 11. 2025).
- Exploring New Frontiers of Citizen Participation in the Policy Cycle. OECD Global Forum on Building Trust and Reinforcing Democracy, 2024. <<https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/about/programmes/reinforcing-democracy-initiative/Exploring-New-Frontiers-of-Citizen-Participation-Discussion-Paper.pdf>> (30. 11. 2025).
- Guidelines on Democratic Law-making for Better Laws. OSCE/ODIHR, 2023. <https://www.osce.org/sites/default/files/f/documents/a/3/558321_3.pdf> (30. 11. 2025).
- KAUČIČ, Igor, in GRAD, Franc: Ustavna ureditev Slovenije. Tretja, spremenjena in dopolnjena izdaja. Ljubljana: GV Založba, 2003.
- Kodeks dobrih praks sodelovanja civilne družbe v procesih odločanja (CONF/PLE(2009)CODE1). Svet Evrope: Konferenca mednarodnih NVO, 2009, <<https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016802eedd7>> (30. 11. 2025).

³⁸ Prizadevanja za centralizacijo objavljanja državnih in lokalnih predpisov se odražajo v Predlogu za začetek postopka za spremembo 154. člena Ustave Republike Slovenije z osnutkom Ustavnega zakona (UZ154), EPA 1981-IX.

- KURUNCZI, Gábor: The role of public participation and legal certainty in lawmaking in a special legal order – with particular reference to Central European practice. *Frontiers in Political Science*, Volume 7, 2025.
- Odločba Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-78/00 z dne 6. junija 2002, <<https://www.us-rs.si/sl/zadeve-in-odlocitve/odlocitve/u-i-7800>> (30. 11. 2025).
- Odlok o organizaciji in delovnem področju Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo (Uradni list RS, št. 139/06 in 95/11).
- Open Government: Fostering dialogue with civil society. OECD Publishing, Pariz, 2003. <https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2003/12/open-government_g1gh30f0/9789264019959-en.pdf> (30. 11. 2025)
- Poslovnik Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11, 64/12, 10/14, 164/20, 35/21, 51/21 in 114/21).
- Predlog zakona o objavljanju v Uradnem listu Republike Slovenije (ZOUL), EPA 2109-IX.
- Predlog za začetek postopka za spremembo 154. člena Ustave Republike Slovenije z osnutkom Ustavnega zakona (UZ154), EPA 1981-IX.
- Recommendations on enhancing the participation of associations in public decision-making processes. OSCE, 2015. <<https://www.osce.org/sites/default/files/f/documents/1/8/183991.pdf>> (30. 11. 2025).
- Resolucija o normativni dejavnosti (Uradni list RS, št. 95/09).
- Siracusa principles on the limitation and Derogation provisions in the International covenant on civil and political rights. Ženeva: International Commission of Jurists, 1985. <<https://www.icj.org/wp-content/uploads/1984/07/Siracusa-principles-ICCPR-legal-submission-1985-eng.pdf>> (30. 11. 2025).
- Strategija kibernetne varnosti, 2016, <<https://www.gov.si/assets/vladne-sluzbe/URSIV/Datoteke/Dokumenti/Strategija-kibernetne-varnosti.pdf>>.
- ŠTURM, Lovro. Komentar ustave Republike Slovenije, izdaja 2002. Ljubljana: Fakulteta za podiplomske državne in evropske študije, 2002.
- TOVORNIK, Uroš. Čas oblikovanja novega svetovnega reda. Ljubljana: Sodobni vojaški izzivi, letnik 16, št. 4, 2014. <https://dk.mors.si/info/images/SVI/PDF/2014_4/tovornik.pdf> (30. 11. 2025).
- Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (Uradni list EU L 119, 4. maj 2016, str. 1).
- Uredba Sveta (EU) št. 216/2013 z dne 7. marca 2013 o elektronski izdaji Uradnega lista Evropske unije (Uradni list EU L 69, 13. marec 2013, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo Sveta (EU) 2024/741 z dne 20. februarja 2024 o spremembi Uredbe (EU) št. 216/2013 o elektronski izdaji Uradnega lista Evropske unije (Uradni list EU L, 2024/741, 23. februar 2024).

Ustava Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99, 75/16 – UZ70a, 92/21 – UZ62a in 98/25 – UZ74a).

Vključevanje javnosti v pripravo predpisov – Priročnik za načrtovanje in izvajanje posvetovalnih procesov. Ministrstvo za javno upravo. Ljubljana, 2015. <https://www.gov.si/assets/ministrstva/MJU/Lokalna-samouprava/prirocnik-vkljucevanje_javnosti-v-pripravo-predpisov-2015.pdf> (30. 11. 2025).

Zakon o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij (Uradni list RS, št. 30/18, 95/21 – ZInfV-A, 189/21 – ZDU-1M in 18/23 – ZDU-1O).

Zakon o državni upravi (Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo, 89/07 – odl. US, 126/07 – ZUP-E, 48/09, 8/10 – ZUP-G, 8/12 – ZVRS-F, 21/12, 47/13, 12/14, 90/14, 51/16, 36/21, 82/21, 189/21, 153/22 in 18/23).

Zakon o informacijski varnosti (Uradni list RS, št. 40/25).

Zakon o Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07, 109/09, 38/10 – ZUKN, 60/17 – ZPVPJN-B in 3/22 – ZDeb).

Zakon o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 163/22 in 40/25 – ZInfV-1).

Zakon o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17, 163/22 in 57/25 – ZF).